

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1467/06
06.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адв., против тужене ББ, чији је пуномоћник БА, адв., ради поништаја брака, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.244/06 од 6.3.2006. године, у седници одржаној 6.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.244/06 од 6.3.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Нишу П.5305/03 од 16.9.2005. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништав брак закључен између тужене ББ и сада пок. ПП дана 1.1.1997. године у __, заведен у матичну књигу венчаних за матично подручје __ под текућим бројем аа за 1997. годину. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одлучујући о жалбама парничних странака Окружни суд у Нишу је пресудом Гж.244/06 од 6.3.2006. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене другостепене пресуде пуномоћник тужиоца је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.399. ЗПП ("Службени гласник РС" бр.125/04, који је ступио на снагу 23.2.2005. године) Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.12. ЗПП, на коју се ревизијом неосновано указује јер је изрека пресуде јасна и разумљива, не противуречи сама себи нити разлосима пресуде, садржи све разлоге о одлучним чињеницама и нема недостатака због којих се не може испитати.

У правноснажно окончаном поступку утврђено је, да је тужилац АА син сада пок. ПП, да је тужена са оцем тужиоца ПП закључила брак 1.1.1997. године у __, а да је од априла 1996. године до закључења брака тужена ББ са пок. ПП живела у ванбрачној заједници и то у њеном стану, да је брачна заједница између тужене и сада пок. ПП трајала непрекидно до смрти ПП __.2001. године. За све време трајања брака између оца тужиоца и тужене био је континуитет у заједници живота. Тужилац је са својом породицом живео до 1997. године у стану у __ код свога оца и да је из овог стана исељен 1997. године а по правноснажности пресуде у предмету П.1652/88 од 24.10.1998. године. Овој спор је вођен по тужби сада пок. ПП за исељење овде тужиоца његовог сина Горче и његове породице због њихових поремећених односа. Након закључења брака тужена ББ је са сада пок. ПП закључила уговор о доживотном издржавању који је оверен од стране Општинског суда у Нишу 30.5.1997. године под бројем III Р.485/97, који је по тужби тужиоца редуциран за својински део тужиоцеве мајке. Односи у браку су били складни и међу њима је постојала заједница живота и пре закључења брака као и после закључења брака све до смрти, а отац тужиоца за живота није поднео тужбу за поништај брака.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца као неоснован, јер нису испуњени услови за поништај брака предвиђених члановима од 31.-36. Породичног закона ("Службени гласник РС" бр.18/05, који је у примени од 1.7.2005. године).

Одредбом чл.31. Породичног закона прописано је да је брак ништав ако су га склопила два лица истог пола, ако изјаве воље супружника нису биле потврдне, или ако брак није склопљен пред матичарем. Чланом 32. истог закона прописано је да је брак ништав ако није склопљен ради остваривања заједнице живота супружника, с тим што брак између лица из става 1. овог члана неће бити поништен ако је заједница живота супружника накнадно успостављена (ст.2. истог члана). Такође одредбом чл.33. је прописано да је брак ништав ако је склопљен за време трајања ранијег брака једног супружника, с тим да нови брак неће бити поништен ако је ранији брак у међувремену престао. Такође брак је ништав ако

га је склопило лице неспособно за расуђивање (чл.34. наведеног закона), брак је ништав ако су га међусобно склопили крвни, адоптивни, или тазбински сродници међу којима није дозвољено склапање брака (чл.35. и чл.36. наведеног закона).

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и да је брак закључен између два лица супротног пола, да је склопљен ради заједнице живота која је фактички постојала и пре закључења брака и која је трајала све до смрти пок. Чедомира, да у време закључења овог брака ни једна од странака није била у браку, да ни један од супружника није био неспособан за расуђивање нити је у крвном, адоптивном или тазбинском сродству, а такође, не стоје ни услови ни за рушљивост брака, јер ничим није потврђено да је брак закључен под принудом, заблудом или претњом, то је побијана одлука у свему правилна и законита.

Наводи тужиоца који истичу да је његов отац сада пок. ПП био много старији од тужене, скоро пуних 30 године, да брак није закључен из емоционалних разлога, су неосновани јер је у току поступка утврђено да је брак закључен ради заједнице живота и да је та заједница трајала све до смрти пок. ПП, као и да је та заједница постојала и пре склапања брака.

С тога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу чл.405. ЗПП.

На основу одредбе чл.357. ст.2. Породичног закона ("Службени гласник РС" бр.18/05 који је у примени од 1.7.2005. године) Врховни суд је одлучујући о ревизији тужиоца применио одредбе овог закона.

Председник већа - судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм